

Recensies

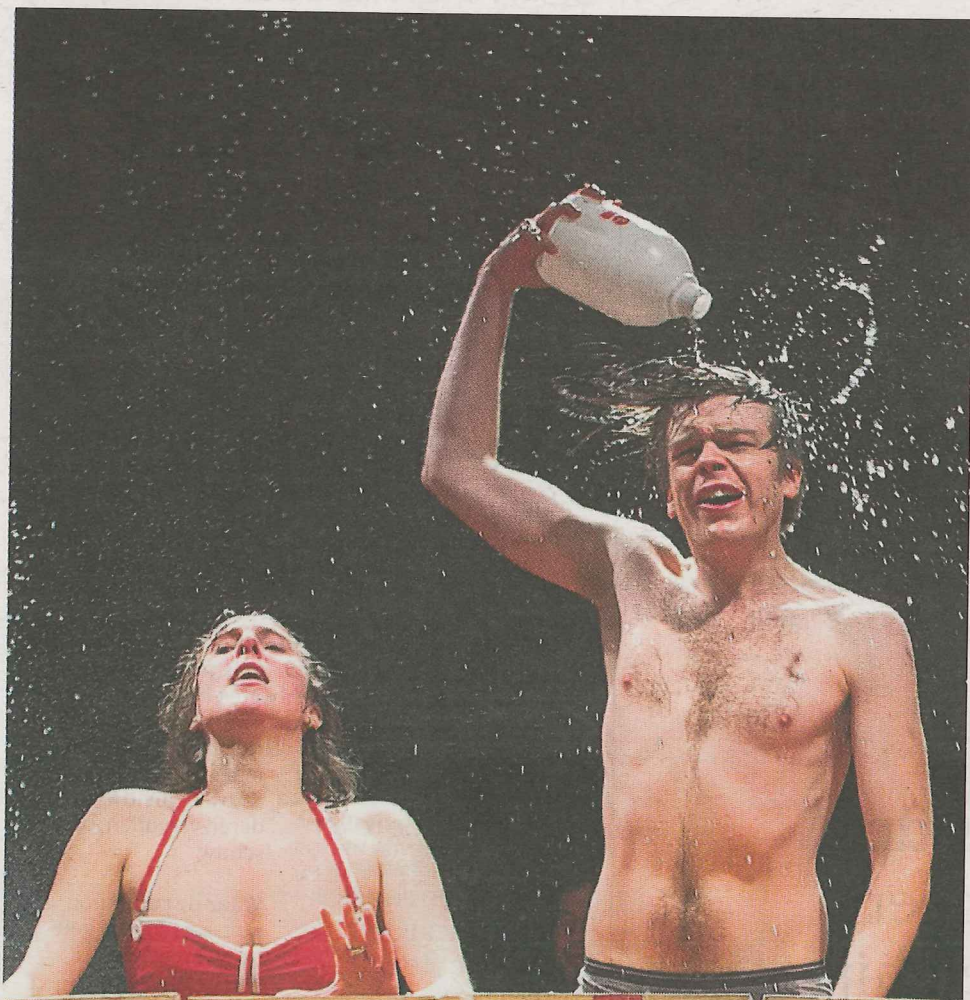

Foto Ben van Duin

Rooftop Memories

Theater
*****
Door Tryater/
Bellevue Lunch-
theater. Tekst:
Eelco Venema.
Regie: Tatiana
Pratley. 9/1,
Bellevue, A'dam.
t/m 30/1. Laatste
week van januari is
de Tryaterweek in
Bellevue.

Bij de **knap gecomponeerde muziek** mengt de elektrische gitaar van Suntrop prachtig met viool, klarinet en contrabas.

Hoe goed de timing van taal en klank ook op elkaar afgestemd

viool, klarinet en contrabas. Het notenbeeld is spaarzaam en uitgeknipt, zelfs

Een **intieme, melancholieke** voorstelling, zorgvuldig gemaakt en op een grappige manier onvoorspelbaar.

Mooi in het midden blijft wat zoal heeft plaatsgevonden in het verleden.

Een beetje eigenaardig is hij wel, Cornelis P. Zijn huis is volgestouwd met allerlei afgeleefde spullen: emailen bekers, glazen potten, zeemsponzen, en ook blote barbiepoppen, een hoop plastic. Als een malle Pietje struint-ie door z'n curiosa, geagiteerd soms, neutrisch misschien. Eenzaam, vooral.

Dan krijgt Cornelis P. zijn verleden op bezoek: zijn jonge ik, een druktemakertje, een nieuwsgierig kereltje, een joch dat soms niet uit z'n woorden kan komen en die bovendien af en toe in zijn eigen leugentjes verstrikt dreigt te raken. Een intrigerende confrontatie is het gevolg.

Eelco Venema, acteur bij het Friese gezelschap Tryater, schreef *Rooftop Memories*, nu te zien in de Bellevue Lunchtheaterreeks; Tatiana Pratley, als jonge maker verbonden aan Tryater, regisseert. Het duo werkte al eerder sa-

men aan *Heimwee nei Hurdegaryp*, later deze maand te zien in een speciale Tryaterweek. Opnieuw mag het resultaat er zijn.

Rooftop Memories is een intieme, melancholieke voorstelling, zorgvuldig gemaakt en op een grappige manier onvoorspelbaar. Peer van den Berg speelt de oude Cornelis, Venema zelf is zijn heftige jongere versie en Ali Zijlstra een pittige jeugdliefde, die zich niet zo maar laat afpoeieren. De dansscène van dit trio is als een *guilty pleasure* (dat stiekem nog best langer had mogen duren).

Mooi in het midden blijft wat zoal heeft plaatsgevonden in het verleden, iets dat pijnlijke herinneringen heeft achtergelaten, spijt heeft gegenereerd en ook een zekere schaamte. En zo is *Rooftop Memories* soms raar ongemakkelijk, soms echt droevig – en klaar om zich in het hart te laten sluiten.

Karin Veraart